

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/324/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203800
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunay a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Prahe, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Q. X., bytom v A., C. Č.. XXX, v konaní o zaplatenie 883,13 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/152/2013-74 zo dňa 16.12.2014

rozhodol:

N e p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 908,13 € od 22.2.2010 do 24.6.2010, čo predstavuje sumu 279,25 €, zo sumy 898,13 € od 25.6.2010 do 12.5.2011, čo predstavuje sumu 722,99 €, zo sumy 888,13 € od 13.5.2011 do 22.10.2012, čo predstavuje sumu 1.174,54 €, zo sumy 883,13 € od 23.10.2012 do zaplatenia.

V prevyšujúcej zamietavej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 883,13 € spolu so 6% ročným úrokom odo dňa 21.9.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,03 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 883,13 € s príslušenstvom.

3. Zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že táto bola vystavená žalovaným dňa 30.4.2009 v Rožňave na zmenkovú sumu 908,13 €. V ďalšej časti zmenky sa nachádza text nasledovného znenia: „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel: Sro, Vložka číslo: 23636/B, sumu deväťstoosem Eur 13 centov (zmenková suma slovom) a zmenkový úrok 0,25 % denne od 22. februára 2010 (dátum začiatku úročenia - mesiac uviesť slovom), splatné: Pohotovosť s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, bez protestu, na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Ďalšiu časť textu tvorili osobné údaje odporcu, vyplnené ručne, jeho podpis a označenie čísla zmluvy, ku ktorej sa zmenka vzťahovala: 7510782. Na druhej strane zmenky sa nachádzal text „Namiesto nás na rad CD Consulting

s. r. o., K Červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a súčasne tam bol odtlačok pečiatky spoločnosti Pohotovosť s. r. o., a podpis.

4. Po posúdení formálnych náležitostí zmenky v zmysle ust. § 75 zák. č. 191/1950 Sb. súd uplatnený nárok posúdil aj v súvislosti s právnou úpravou viažucou sa na ochranu spotrebiteľa, teda na § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase vystavenia zmenky, vo vyššie citovanom ustanovení § 4 ods. 6, vymedzuje určité pravidlo pre vyplnenie zabezpečovacích zmeniek, ktoré súvisia so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného ustanovenia vyplýva okrem iného aj to, že veriteľ zodpovedá za škodu, ktorá vznikne spotrebiteľovi porušením v odseku 6. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ zmenky (spoločnosť Pohotovosť s.r.o.) porušil povinnosti pri vyplňovaní zmenky vyplývajúcu s ust. 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch a následne postúpil takú zmenku indosamentom na ďalšieho nadobúdateľa, zodpovedá za škodu, ktorá týmto spôsobom vznikla. Z toho vyplýva aj právo spotrebiteľa žalovaného, uplatniť si voči pôvodnému veriteľovi náhradu škody. Mal za to, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vistazmenke, neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa. Rovnako neupravuje koniec lehoty na úročenie, preto ak nie je v úrokovej doložke koniec úročenia stanovený, zmenková suma sa úročí až do splatnosti zmenky, keďže od splatnosti až do zaplatenia dlhu preberá uhradzovaciú funkciu postihový 6 % úrok. V prípade, ak zmenkový zákon ako osobitný predpis neobsahuje inú úpravu, platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke je potrebné vychádzať z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, skúmať, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi neplatný. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. Pri tomto závere súd vychádzal zo skutočností, že v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nižšie ako 14 % ročne (údaj zistený z internetovej stránky NBS), ktorú sadzbu, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, resp. 91,25 % ročne, viacnásobne prevyšuje. Súd úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, preto žalobu v tejto časti zamietol. Súd žalovaného zaviazal na zaplatenie zmenkovej sumy, zmenovej odmeny a 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, t. j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu žalovanému z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkaz, kedy pred podaním návrhu predložil zmenku žalovanému k zaplateniu, teda kedy sa stala zmenka zročnou. Súd vychádzal z toho, že za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde, preto žalobcovi 6 % ročný úrok z omeškania priznal od 21. 09. 2013, teda dňom nasledujúcim po doručení návrhu žalovanému a v prevyšujúcej časti žalobný návrh na zaplatenie 6% úrokov zo zmenkovej sumy zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, čo do priznanej zmenkovej istiny vo výške 883,13 €, čiastočne ohľadom 6 % úroku a zmenkovej odmeny, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu a čiastočne aj ohľadom uplatneného 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti zamietavému výroku (ktorým súd zamietol zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy ako aj voči výroku ktorým súd zamietol 6 % ročný úrok odo dňa doručenia žaloby žalovanému a voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania) v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohodnutý zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že zmenku vystavil žalovaný, túto dobrovoľne podpísal a išlo o prejav jeho slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaný teda mal vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasil. Poukázal ďalej na nespornosť záväzku žalovaného za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku

žalovaného sa pritom nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovaného zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní, a to o to viac, že žalovaný žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na rozhodnutia iných okresných súdov, ktoré priznali žalobcovi nárok v plnom rozsahu, navrhol zmeniť rozsudok tak, že súd návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovie. K nepriznaniu 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy uviedol, že opísal okolnosti predloženie zmenky na platenie v samotnej návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to v bode 8.1 v treťom odseku, pričom zároveň vysvetlil, že „keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Poukázal na to, že žiadny účastník túto skutočnosť nespochybňoval, teda nejde o spornú skutočnosť.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí so žalobcom, keďže pôžičku platil, kým nemal zdravotné problémy.

8. K podaniu, ktorým sa žalovaný vyjadril k odvolaniu, žalobca navrhol, aby odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel v zmysle žalobcom podaného odvolania. Mal za to, že zmenka je cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. dokázal jasne, úplne, zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Upozornil na ustanovenie § 17 citovaného zákona, v zmysle ktorého žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám žalovaný, tým menej tak môže urobiť súd.

9. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil, preto Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 370 ods. 2 C.s.p. rozhodol o nepripustení čiastočného späťvzatia žaloby.

10. Predmetom odvolacieho konania tak zostal zamietavý výrok rozsudku v prevyšujúcej časti, t.j. výrok o zamietnutí zmenkového úroku 0,25% denne zo sumy 908,13 € od 22.2.2010 do 24.6.2010, čo predstavuje sumu 279,25 €, zo sumy 898,13 € od 25.6.2010 do 12.5.2011, čo predstavuje sumu 722,99 €, zo sumy 888,13 € od 13.5.2011 do 22.10.2012, čo predstavuje sumu 1.174,54 €, zo sumy 883,13 € od 23.10.2012 do zaplatenia, výrok o zamietnutí 6% ročného úroku od 28.5.2010 do 20.9.2013 (ďalej len zamietavý výrok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 pís. a/, b/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety C.s.p., v C.s.p. odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 pís. b/, d/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Žalobca v odvolaní napáda zamietavý výrok, preto predmetom odvolacieho prieskumu bol iba tento zamietavý výrok a súvisiaci výrok o trovách konania strán.

13. V ostatnej časti, t.j. pokiaľ bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 883,13 € spolu so 6% ročným úrokom od dňa 21.9.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,03 € rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

14. Rozsudok je v napadnutom výroku o zamietnutí zmenkového úroku 0,25% denne zo zmenkovej sumy, ako aj vo výroku o zamietnutí 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy do 20.9.2013 vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 14.7.2016 o 09.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 8.7.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

16. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle C.s.p. ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania zmenkového úroku z dôvodov, ako ich veľmi výstižne uviedol súd prvej inštancie a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

20. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu o nepreukázaní doby, kedy bola zmenka predložená na platenie (kedy sa stala zročnou), z ktorého dôvodu za predloženie zmenky žalovanému na platenie možno považovať až jej uplatnenie na súde.

21. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd uvádza nasledovné :

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že :

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

22. Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky preskúmať a posúdiť nárok na uplatnený zmenkový úrok, či tento nie je uplatnený

v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na jeho výšku, teda platnosť dohody o zmenkovom úroku súd skúma ex offa. Súd má teda právo a povinnosť vyhodnotiť, či dohodnutý úrok je primeraný a ak túto podmienku nespĺňa, návrh v časti úroku zamietnuť.

24. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Obč. zák.).

25. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Zmenkový úrok rovnako ako úroky dohodnuté pri poskytovaní pôžičky alebo úveru predstavuje odmenu za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu

27. Zmenkový zákon ako osobitný predpis a ani Občiansky zákonník ako všeobecný predpis nestanovia, do akej výšky je možné dojednať zmenkový úrok, ktorý je teda predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmenkového vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky vrátane zmenkového úroku dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dohodnutá výška zmenkového úroku 91,25% ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase vystavenia zmenky (t.j. v apríli 2009), kedy úrokové sadzby boli nižšie ako 14% ročne pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch pre domácnosti poskytované bankami, z ktorého dôvodu je dohoda o zmenkovom úroku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 Obč. zák. ako celok.

29. Dohoda o zmenkovom úroku tvorí nedeliteľný celok a podľa obsahu ju nemožno deliť tak, ako to má na mysli ust. § 41 Obč. zák., a teda určiť za neplatnú len tú časť dohody, ktorú vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov považuje súd za neprimeranú a v prevyšujúcej časti priznať zmenkový úrok. Z neplatnej dohody nie je možné priznať žiadne plnenie.

30. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné žalobcovi priznať zmenkový úrok v dohodnutej výške 0,25% denne, teda 91,25% ročne zo zmenkovej sumy, ale ani v inej výške (0,06% denne ak by žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti) tak, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvej inštancie.

31. Pokiaľ ide o zaplatenie zákonného úroku 6% ročne odo dňa zročnosti zmenky v zmysle ust. § 48 ods. 1 zák. 191/1950 Sb., žalobca nepreukázal v konaní, kedy bola žalovanému predložená zmenka na platenie, a kedy sa teda stala zročnou. Pokiaľ odkazuje v odvolaní na bod 8.1 tretí odsek návrhu na uplatnenie pohľadávky, kde opísal okolnosti predloženia zmenky, odvolací súd uvádza, že v tomto bode (a ani v iných bodoch návrhu) nie je uvedený údaj, kedy bola zmenka predložená žalovanému k zaplateniu a uvedené je len všeobecne: "Indosant predložil zmenku k zaplateniu..." bez konkretizácie, kedy a za akých okolností k tomu došlo. Žalobca ani počas konania, a ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci tú skutočnosť, že zmenka sa stala zročnou 28.5.2010, pričom dôkazné bremeno v toto smere bolo na žalobcovi. Správne preto súd ustálil moment predloženia zmenky na platenie žalovanému ako deň, kedy mu bol doručený súdom návrh na uplatnenie pohľadávky (20.9.2013) a následne zročnosť zmenky nasledujúci deň, t.j. 21.9.2013, od ktorého priznal žalobcovi 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy. Za obdobie do zročnosti zmenky tento zákonný úrok nepatrí, preto správne súd žalobu na zaplatenie zákonného úroku do 20.9.2013 (vrátane) zamietol.

32. Pokiaľ žalobca namieta, že zročnosť zmenky nebola spornou skutočnosťou a žalovaný ju nespochybňoval, odvolací súd uvádza, že predmetom prieskumu súdu nepochybne je doba (dĺžka doby), za ktorú patrí zákonný úrok v zmysle ust. § 48 ods. 1 zák. 191/1950 Sb., preto dôvodnosť nároku z tohto hľadiska posudzuje súd ex offio, teda bez ohľadu na námietky žalovaného.

33. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

34. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný, čo do priznania zmenkovej sumy 883,13 € so 6% ročným úrokom od 21.9.2013 do zaplatenia a zmenkovej odmeny 3,03 €, neúspešný však bol v časti zmenkového úroku 0,25% ročne, pričom táto suma niekoľkokrát prevyšuje zmenkovú sumu, neúspešný bol aj v časti nepriznania zákonného úroku 6% ročne zo zmenkovej sumy od 28.5.2010 do 20.9.2013, preto odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 C.s.p. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (ust. §419 a nasl. C.s.p.)